

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Index Rerum Præcipuarum qua in hac materia de Incarnatione tractantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVB. 14. Quenam dona gratia post iustificacionem dentur ex Christi meritis. 128

DVB. 15. Vtrum Christus meruerit nobis predestinationem. ibid.

QVAESTIO XX.
De subiectione Christi ad Patrem.
In duos Articulos diuisa.

ART. 1. Vtrum Christus sit subiectus Patri. 130

DVB. Vtrum Christus ita Patri fuerit subiectus, vt etiam precepto, & legis illius obligatus fuerit. 131

ART. 2. Vtrum Christus sibi ipsi subiectus sit. 133

QVAESTIO XXI.
De Oratione Christi.
In quatuor Articulos diuisa.

ART. 1. 2. 3. 4. **DVB.** Vtrum Christus etiam nunc in caelo proprie pro nobis oret. 133

QVAESTIO XXII.
De Sacerdotio Christi.
In sex Articulos diuisa.

ART. 1. Vtrum Christus sit Sacerdos. 135

DVB. 1. Vtrum Christus vt homo, an vt Deus sit Sacerdos. 136

DVB. 2. Quando Christus acceperit Sacerdotij dignitatem. ibid.

ART. 2. Vtrum Christus simul fuerit Sacerdos & Hostia. ibid.

ART. 3. Vtrum effectus Sacerdotij Christi sit expiatio peccatorum. ibid.

ART. 4. Vtrum effectus Sacerdotij Christi etiam ad Christum pertinuerit. ibid.

ART. 5. Vtrum Sacerdotium Christi permaneat in aeternum. ibid.

ART. 6. Vtrum Sacerdotium Christi fuerit secundum ordinem Melchisedech. ibid.

DVB. 1. Quam potestatem habuerit Dominus ratione diuini supremi Sacerdotij. 138

DVB. 2. Vtrum Christus, vt homo solum habuerit hanc indirectam potestatem in regna, & res temporales mundi, An etiam directam tamquam verus Rex, & Dominus. ibid.

QVAESTIO XXIII.
De Adoptione Christi.
In quatuor Articulos diuisa.

ART. 1. 2. & 3. Vtrum Trinitati conueniat adoptare rationalem creaturam. 140

ART. 4. Vtrum Christus vt homo, sit Filius Dei adoptiuus. ibid.

QVAESTIO XXIV.
De Praedestinatione Christi.
In quatuor Articulos diuisa.

ART. 1. Vtrum Christo conueniat esse praedestinatum. 142

ART. 2. Vtrum Christus vt homo, sit praedestinatus vt sit Filius Dei. 143

ART. 3. Vtrum praedestinatio Christi sit nostra praedestinationis exemplar. 144

ART. 4. Vtrum praedestinatio Christi sit causa nostrae praedestinationis. 145

QVAESTIO XXV.
De Adoratione Christi.
In sex Articulos diuisa.

ART. 1. Vtrum vna, eademque adoratione adoranda sit humanitas, & diuinitas Christi. 146

ART. 2. Vtrum humanitas Christi adoranda sit adoratione Latriae. 147

DVB. 1. Quomodo ipsa natura humana Christi per se spectata, vt terminus integra adorationis sit adoranda propter dignitatem persona cui coniuncta est, ita vt persona sit pura ratio adorandi, non id quod adoratur. 148

DVB. 2. Vtrum humanitas Christi ratione donorum supernaturalium gratia, & gloria possit adorari. 149

DVB. 3. Vtrum Sancti sint adorandi, & quomodo. ibid.

ART. 3. Vtrum imago Christi sit adoranda adoratione Latriae. 151

DVB. 1. Vtrum licitus sit vsus imaginum Christi, & Sanctorum, & ipsius Dei, praesertim in templis. 152

DVB. 2. Vtrum imagines Christi, Sanctorum, & Dei aliquo cultu & adoratione sint veneranda. 153

DVB. 3. Vtrum Imaginibus secundum se consideratis debeat aliqua adoratio, & quomodo sint adoranda. 157

ART. 4. Vtrum Crux Christi sit adoranda. 160

ART. 6. Vtrum Reliquiae sint adoranda. ibid.

ART. 5. Vtrum Mater Christi sit adoranda adoratione Latriae. 162

QVAESTIO XXVI.
De Officio Mediatoris.
In duos Articulos diuisa.

ART. 1. & 2. Vtrum Christo proprium sit esse Mediatorem Dei & hominum? & secundum vtram naturam. 163

I N D E X

R E R V M P R A E C I P V A R V M

qua in hac materia de Incarnatione tractantur.

Prior numerus paginam; posterior, marginalem paginae numerum denotat.
Vbi numerus marginalis solum apponitur, ad proximam designatam paginam refertur.

Accidentia tantum sunt mediatae assumpta. pag. 53 num. 21.

Actus, Actiones.
Actiones Christi quomodo sint perfectionis finita. 11. 33

In Christo fuerunt habitus ad eliciendos actus supernaturales. 59. 9

Christus exercuit actus virtutum naturalium. n. 10

Non tamen omnes actus illarum virtutum primo instanti conceptionis. n. 12

Qualis actus spei in eo fuerit. 60. 15

Pp

Actiones

- actiones Christi cur dicantur operatio Dei & hominis. 86. 13.
 Actiones Christi non sunt predefinitae. 105. 6
 Actiones omnes Christi non erant tales, ut nisi fierent, lauderetur Dei amicitia. 106. 9
 Eadem actio dupliciter potest considerari. ibid.
 Cur potius omnes actiones Christi sint liberae, quam non. 109. 2
 Actiones Christi fuerunt meritoriae sibi & alijs. n. 3
 Actiones Christi dupliciter comparari possunt ad Patrem & Spiritum sanctum. 117. 24
 Actiones omnes non fuerunt Christo praecepta. 132. 9
 Adam.
 Si Adā non peccasset, Christus nō erat incarnandus. 12. 39
 Adāmo Christus fuit reuelatus. 15. 50
 Adāmo non habuit primam gratiam à Christo. 128. 51
 Conueniebat ut ex stirpe Adā Verbum incarnaretur. 49. 20
 Admiratio.
 In Christo fuit admiratio. 95. 22
 Unde ea nascatur. ibid.
 Quomodo Christus sit admiratus fidei Centurionis. ibid.
 Adoptio, adoptare.
 Adoptio quid sit. 140. 1
 Tres requiritur conditiones. ibid.
 Adoptio spiritalis perfectior est quam humana. n. 2
 Adoptare est totius Trinitatis. n. 3
 Adoptari spiritaliter est totius creaturae rationalis. n. 4
 Omnis iustus est filius adoptiuus Dei. n. 5
 Iustificatio creaturae quomodo fit adoptio. n. 2
 Christus non est filius adoptiuus Dei, sed naturalis. 141. 7
 Natura humana in Christo non potest dici adoptiua. n. 8
 Adoptio unde dicta. ibid.
 Cur gratia habitualis non fecit Christum filium adoptiuum. 142. 9
 Adoratio.
 Adorare in genere, quid sit. 146. 1
 Adorationis triplex species. n. 2
 Adorationis obiectum. n. 3
 Christus absolute adorandus latria. n. 4
 Humanitas adoratur eadem latria quā Filius Dei, est secundarius. 147. 5
 Quomodo humanitas Christi adoranda sit adoratione latria. n. 7. & 8
 Hac adoratio est ab habitu latria, minor tamen quam adoratio Verbi. 148. 9
 Tali adoratio non est dicenda latria. ibid.
 Humanitas Christi ratione donorum supernaturalium potest adorari non latria, sed hyperdulia. 149. 12
 Qualis adoratio debita humanitati ob dignitatem capituli. n. 13
 Adoratio non est nisi ad alterum caput rationis. 157. 38
 Adoratio consistat materialis & formalis: formale autem non tendit in imaginem secundam se. n. 39
 Differentia qua est inter adorare, salutare, & inter latriam & dulia. 158. 41
 Vide Dulia, Latria, Imago, Crux, Reliquiae, Sancti.
 Angelus.
 Angelis naturaliter euident non est naturam ab hypostasi posse separari. 5. 12
 Eisdem non est euident accidentia à subiectis esse separabilia. ibid.
 Angeli secundum naturam & dona gratiae prius ratione praordinati sunt, quam mysterium Incarnationis. 17. 56
 Quale fuerit Angelorum peccatum. 18. 61
 Quidam Viri docti putant de factis aliquos Angelos assumptisse vera corpora. 38. 7
 Angelica natura potuit assumi à persona diuina. 45. 3
 Angelus Christum in barto confortauit. 82. 5
 Angeli non sunt redempti à Christo. 124. 38
 Imō nec gratiam nec gloriam habent ex ipsius merito. n. 39
 Cur Angelus recusat adorari à S. Ioanne Apocal. 19. 151. 19.
 Anima Christi.
 Assumpta sunt omnes vires animae. 53. 21
 Anima à Verbo assumpta fuit. 52. 19
 Anima non est assumpta mediante carne. 53. 2
 Nec creata mediante carne. ibid.
 Anima assumpta est mediante spiritu. 54. 3
 Differentia inter animam & spiritum. ibid.
 Anima non prius tempore fuit assumpta, quam caro. n. 4
 Anima prius intentione assumpta est, quam corpus. n. 6
 Anima & spiritus simul natura vniuntur Verbo. 56. 11
 Anima Christi potuit diuinitus esse sancta sine gratia. 58. 4.
 Anima Christi prius natura fuit sanctificata per vniōem Verbi, quam per gratiam. 62. 24
 Anima Christi nihil cognoscit per scientiam increatam. 70. 2
 Anima Christi non fuit absolute omnipotens. 83. 1
 Anima Christi habuit potentiam ad effectus omnes animae conuenientes. n. 2. Etiam habuit ad mutationes miraculosas ib. Non tamen potentiam annihilandi. ib.
 Anima Christi non habuit omnipotentiam in proprium corpus per virtutem propriam. 87. 17
 Anima Christi quomodo quidquid voluit per se adimplendam, potuerit implere. n. 19
 Anima Christi non fuit 1. sanctificata per proprium actum. 123. 33
 Vide Scientia Christi.
 Antichristus.
 Quomodo Antichristus sit caput omnium malorum hominum, & ab illis praefigretur. 69. 18
 Is non est caput demonum Luciferi inferiorum. 70. 19
 Appetitus sensitivus.
 In Christo fuit appetitus sensitivus. 104. 3
 Assumere, Assumptio.
 Assumptio tripliciter differt ab vniōe Verbi incarnati. 34. 68.
 Verbum non potest dici assumptum. n. 69
 Quomodo differat assumptio & vniō, ab Incarnatione. n. 70.
 Assumere personam creatam propriissime conuenit personae diuinae. 36. 1
 Ad assumptionem duo sunt requisita. 38. 8
 Plures persona possunt eandem naturam assumere. 42. 31
 Quocumque natura potest à diuina persona assumi. 45. 3
 Ac variorum circa hoc sententia. n. 2
 Assumi etiam potest nuda forma & materia. 46. 8
 Filius Dei non assumpsit personam humanam. 47. 12
 Persona hypostaticè assumi non potest. n. 13
 Nec natura personae assumi potest. n. 14
 Assumpta sunt omnes vires animae. 53. 21
 Conueniens fuit ut Filius Dei assumeret defectus corporis. 88. 1
 Sed non absolute necessarium. n. 2
 An omnes, & quos defectus Christus assumpsit. 89. 4
 Tribus de causis assumptis nostros defectus. n. 1
 Christus non potest assumere naturam peccato infectam. 91. 6.
 Nec habitus vitiosos. n. 7. Non fomitem, vel motus inordinatos. 92. 9
 Potuit assumere peccati reatum. ibid.
 Vide Terminus, Verbum, Filius Dei, Caro, Corpus, Anima Christi.
 Beati.

Beati, Beatitudo.
In Beatis duplex est timor iuxta D. August. 61. 15
 Christus simul fuit viator & comprehensor. 95. 24
 Beati tripliciter vident suam beatificam visionem. 77. 7
 Beati aliquando habent voluntates inefficaces non conformes diuine voluntati in re voluta. 108. 14
 In eodem instanti beatitudo & eius meritum ex sciticia infusa simul esse possunt. 122. 31
 Vide Visio beatifica.

Bilis.
 Flaua & atra bilis assumpta sunt a Verbo hypostaticè.
 51. 15.
 Pertinent ad integritatem humane nature. 52. 15
 Sunt necessaria ad debitum temperamentum. ibid.
 Quo modo sint recrementa. ibid.

Capilli.
Capilli hypostaticè Verbo uniti sunt. 52. 17
 Caput.
 Dignitas capitis vt in Christo, est pura creatura incommunicabilis. 69. 1
 Christus est caput Ecclesie. 66. 1
 Vide Christus, Antichristus.

Caro, Corpus.
 Ordine dignitatis & causalitatis Verbis assumptis carnes mediante anima. 53. 1
 Quid sit assumere carnem mediante anima. ibid.
 Caro simul assumpta & animata. 55. 7
 Corpus prius executioni oue assumptum est, quàm anima. 54. 6
 Ordine executionis prius assumptum est corpus & anima quàm humanus. 55. 9
 Ordine executionis prius corpus & anima sunt unita Verbo, quàm inter se. n. 10

Christus, eiusque aduentus.
 Christus est obiectum Incarnationis. 1. 1
 De Christo potest esse scientia. n. 2
 Nota Christo propria. 7. 18
 Christus non erat venturus si Adà non peccasset. 12. 39
 Exponitur contraria sententia. 11. 38. Et refutatur. 14. 43
 Series prædestinationis Christi, & varie circa hanc sententia. 12. 38
 Christus est primogenitus omnis creatura. 14. 45
 Christus est propter homines, & homines propter Christum. 16. 51
 Christus venit vt tollat omne peccatum. 18. 62
 Principalis tamen venit vt tollat originale. n. 63
 Christus non venisset si vnus actualiter tantum peccasset. 19. 64
 Satisfit argumentis contraria sententia. ibid.
 Nec Christus venisset etsi multi peccasset actualiter. n. 65
 Venisset tamen ob solum originale. n. 66
 Christus est, Os nostrum, & vox nostra. 134. 4
 Dicitur etiam Ostium. 126. 41
 Vide Messias.

Christi unitas.
 Christus est vnus & vnus tantum. 101. 1. & 2
 Quomodo Deus & homo est vnus Christus, sicut anima rationalis & caro vnus est homo. 22. 8
 Christus est verè compositus ex substantia Verbi & natura humana. 29. 44
 Christus est compositus ex duabus naturis. 30. 47
 Cur potius in Christo sit compositio, quàm in Trinitate. 30. 48
 An omne compositum sit sua componentia simul iuncta. n. 52
 Christus assumpsit naturam humanam compositam ex anima & corpore coniunctis. 31. 54
 Circa hoc reijcitur sententia Magistri. n. 55

Christus vt est caput hominū & Angelorū.
 Christus est caput Ecclesie. 66. 1
 Christus non est membrum Ecclesie. 67. 1
 Christus est caput hominum non tantum secundum animas, sed etiam secundum corpora. n. 4. Idem etiam dicit de corpore Christi. ibid.
 Quomodo Christus vt caput vitam spirituales in sua membra diffundat. n. 6
 Christus est caput Angelorum. n. 7
 Quomodo vim capitis in eos exercent. 68. 8
 Christus est caput vniuersi. n. 9
 Quomodo vim capitis exercent in vniuersum. ibid.
 Quomodo Christo sit propriè esse caput Ecclesie. 69. 12
 Vide Mediator, Sacerdos.

Prædicationes de Christo.
 An, & quo sensu Christus dici possit homo dominicus, homo deus. 97. 7
 Omnia que conueniunt Filio hominis, possunt prædicari de Filio Dei, & contra. 97. 8. Dua regula obseruanda in his prædicationibus. ibid.
 Impropria sunt locutiones, Verbum est Christus, Anima est Christus. Caro est Christus. Vita est mortua. 97. 9
 Vera est, Deus factus est homo. 99. 14
 Proprie non est vera, Homo factus est Deus. n. 15
 An, & quo sensu Christus dici possit creatura. 100. 16
 Vera non est, iste homo incepit esse. n. 17
 Vera est, Christus vt homo est creatura. n. 18
 Proprie falsa est, Christus vt homo est Deus. 98. 10 & 100. 19.
 Item falsa est, Christus vt Deus, est homo, & mortuus &c. 101. 19
 Impropria est, Christus vt hic homo, est Deus. ib.
 Ambigua est, Christus vt homo, est hypostasis vel persona. n. 20
 Quomodo Christus sit minor Patre. 131. 4

Communicatio.
 Communicatio per Incarnationem, summa est tripliciter. 2. 3
 Deus se communicat libere creaturis quadrupliciter. 3. 4
 Incarnatio superat communicationem Beatorum. n. 5
 Communicatio idiomatum.
 Virum ea que conueniunt Filio hominis possint prædicari de Filio Dei, & contra. 97. 8
 Ea que conueniunt Filio hominis non prædicantur de natura diuina, nec contra. n. 9
 Christus non potest dici homo dominicus. n. 7
 Hac est vera & propria propositio, Deus factus est homo. 99. 14
 Etiam hæc vera est, homo factus est Deus. n. 15
 Hac falsa est, Christus incepit esse. 100. 17
 Ex vnione hypostatica non est consecuta talis idiomate communicatio, vt caro Christi dicatur esse vbique. 98. 11.

Vide Christus, Prædicationes de Christo.
 Crux Christi.
 Crux Christi dupliciter consideratur. 160. 47
 Vide Reliquia.

Deus.
Deus potuit multis modis sine Incarnatione nos saluare. 8. 23
 Deus non agit necessario id omne quod est conuenientissimum. 9. 25
 Deus necessario incarnatus est, postea quod vellet satisfactionem. n. 26
 Deus tripliciter futura præseit. 15. 50
 Quomodo Deus & homo est vnus Christus, sicut anima rationalis & caro vnus est homo. 22. 8
 Quomodo
 P p q

- Quomodo Deus sit unus cum omnibus Sanctis. 23. 11
 Hæc propositio est vera, Deus est homo, & homo est Deus. 95. 2
 An Deus sumatur in hac propositione, Deus est homo, definite, an indeterminate. 96. 3
 Hæc locutio, Deus est homo, est propria. n. 5
 An hæc propositio, Deus est homo, sit in materia contingenti, an necessaria, n. 6. Item an hæc propositio sit per se, an per accidens. ibid.
 Deipara.
 Unde Deipara contraxerit defectus corporalis. 89. 3
 Quomodo meruerit ut esset Dei mater. 121. 30
 Deipara adoratur latrâ per accidens, per se hyperdulia, eaque duplex ei debita. 160. 58
 Dentes.
 Dentes hypostaticè Verbo fuerunt uniti. 52. 17
 Dependencia.
 Dependencia humanitatis a Verbo improprie reducitur ad causam formalem. 27. 31
 Determinatus.
 Christus fuit dupliciter determinatus ad amorem boni & fugam mali. 131. 6
 Vide Subiectus.
 Dolor.
 In Christo fuit dolor sensibilis. 93. 15
 Dominium Dei.
 Dominium Dei in actiones Christi non impedit perfectam satisfactionem. 116. 22
 Donum.
 In Christo fuerunt omnia dona Spiritus sancti. 60. 16
 Dulcia.
 Quid sit dulcia. 146. 2
 Vide Adoratio.
 Electio.
 Non semper eligitur quid fini est propinquius. 16. 53.
 Error.
 Varij errores circa Incarnationem. 6. 14
 Errores Iudeorum circa Messiam. 8. 21
 Errores Vbiquistarum. 21. 2. Et reselluntur. n. 5. & 98. 11.
 Vide Hæres circa Christum.
 Essentia Divina.
 Essentia divina per se formaliter existit. 40. 21
 Essentia divina potest immediate sustentare naturam humanam. 41. 26
 Satis argumentis contrarijs. n. 27
 Eucharistia.
 Eucharistia adoratur latrâ, species non nisi ut imagines. 157. 45
 Existencia.
 Humanitas Christi habet existentiam creatam. 102. 3
 Existencia est ratio formalis per quam res est. ibid.
 Fides.
 In Christo non fuit fides. 60. 13
 Habuit tamen fidei meritum. n. 14
 In Christo fuit fides, ut est gratia gratis data. 61. 19
 Filius Dei.
 Fuit magis conueniens ut Filius assumeret naturam humanam, quam Pater vel Spiritus S. 44. 41
 Filius Dei non assumpsit per sonam creatam. 47. 12
 Filius Dei debuit assumere verum corpus, scilicet carnem & sanguinem. 49. 1. & 2
 Conueniens fuit ut Filius Dei in natura humana assumeret defectus corporis. 88. 1. Scia non absolute necessario. n. 2
 Quomodo Christus ut homo, sit vel non sit Filius Dei naturalis. 14. 9
 Christus est Filius Dei naturalis. 140. 6
 Explicatur filiatio naturalis, quâ Christus ut homo, est Filius Dei, & Deus. 142. 9
 Christus, qua homo, potest dici Filius naturalis totius Trinitatis. n. 10
 Vide Verbum.
 Fomes.
 Quid sit fomes. 92. 9
 Non fuit in Christo. ibid.
 Per quid fomes sublati in Christo. n. 11
 Impossibile est ut Verbi natura assumat eum fomitem. n. 12
 Futura.
 Tripliciter præsentatur Deus futura. 15. 50
 Gratia.
 Gratia unione quadrupliciter accipitur. 35. 76
 Gratia unione dupliciter est Christo naturalis. 36. 79.
 Idem dicitur de gratia habituali. ibid.
 In anima Christi fuit vera gratia sanctificans. 57. 2
 Gratia est anima perfectio. ibid.
 Gratia Christi fuit quid permanens, & habitus supernaturalis. n. 3
 Gratia habitualis Christi est eiusdem speciei atque nominis. 58. 5
 Nulla vis creata potest producere gratiam. 84. 4
 Varijs modis concurrunt Christi ad productionem gratiæ. ibid.
 Gratia Christi habet se inftar proprietatis prononientis ex unione cum Verbo. 122. 33
 In Christo fuerunt omnes gratia gratis data. 61. 19
 Hæc gratia fuerunt in Christo per modum habitus. 62. 22
 In Christo fuit gratia plenitudo. n. 23
 Aliud Christus sanctificatur per gratiam, aliter per unionem. n. 24
 Gratia plenitudo Christo est propria. 63. 25
 Gratia plenitudo varie varijs tribuitur in Scripturis. ibid.
 Quadrupliciter Christus est plenus gratiâ. n. 26
 Gratia Christi absolute est finita. 63. 28. Aliquo tamen sensu dici potest infinita. n. 29
 Gratia Christi augeri non poterat. 64. 30. & 33
 Gratia & virtutes in Christo per Dei potentiam augeri possunt. n. 32
 In Christo maior est gratia, quam in omnibus hominibus & Angelis simul. 65. 36
 Gratia non habet se ut necessaria dispositio ad unionem hypostaticam. 66. 39
 Imo nec ut dispositio omnino conueniens naturæ prior, sed potius ut posterior, tanquam ipsam unionem consequens. n. 40
 Gratia Christi quæ est caput Ecclesiæ, est eadem cum habituali. 68. 10
 Gratia caputis potissimum fundatur in unione hypostatica. 69. 11
 Vide Christi Virtutes.
 Generare.
 Potentia generandi in Patre licet quodammodo exhauriatur respectu communicationis naturalis, potest tamen se extendere ad communicationes inferiores. 44. 39
 Habitus.
 Christus habuit habitus supernaturales ad eliciendos actus supernaturales. 59. 9
 Qualis habitus spei in eo fuerit. 60. 15
 Christus non potuit assumere habitus vitiosos. 91. 7
 Hæreses & errores circa Christum.
 Varij errores circa Incarnationem Christi. 6. 14
 Arius & Apollinaris negant in Christo esse Animam, sed Verbum eius locum explere. 52. 19. Resutatur. ibid.
 Calvinus

Calvinus negat Christum meruisse gloriam corporis, & nominis exaltationem. 123.35
 Calvinista dicunt Christum quatenus Deus est, esse Sacerdotem, humanitatem autem esse hostiam. 136.5
 Ebionis errores. 23.10. Quis & reselluntur. n.11
 Eutyctetis errores. 21. 2. reselluntur. n.4
 Lutherani volunt proprietates divinae naturae communicari humanitati in abstracto. 98.10
 Monothelita dicunt in Christo tantum esse unam operationem & voluntatem. 103.1. & 103.10
 Nestorius voluit in Christo duas esse personas. 23.10. Item 97.8. Item 146.4.
 Origenis error circa animam Christi. 54.4
 Idem putat Christum redemisse Angelos. 124.38
 Petrus Abailardus negavit in Christo fuisse donum Timothei. 60.16
 Haeretici affirmantes Christum non habuisse verum corpus, sed phantasma corporis. 49.1
 Valentinus alij, negant Filium Dei debuisse assumere corpus terrenum. 49.2
 Vbiquistarum errores circa praesentiam Christi. 21.27 Reselluntur. ibid. Quo sensu Christus possit dici esse vbique. 99.13
 Duo errores haeticorum de Mediatore Christo. 163.1
 Hebdomas.
 Quid in sacra Scriptura significetur per hebdomades. 6.16 Homo.
 Cur homo sit redemptus, & non Angelus. 48
 Homo dicitur uniuersum de Deo & de Paulo. 56.4
 Quidquid dicitur de homine essentialiter vel necessario, & quidquid dicitur de hoc homine, etiam accidentaliter, dicitur quoque de Filio Dei, & Deo. 97.8
 Non omnia quae conueniunt filio hominis, possunt dici de natura diuina; vel contra, n.9
 Humanitas Christi.
 Quomodo humanitas sit templum Verbi. 24.16
 Quomodo sit habitus Verbi. ibid.
 Vna humanitas à pluribus personis assumpta habet diuersum esse personale à singulis. 43.35
 Humanitas una si existeret in duobus locis, posset in vno loco habere propriam personalitatem, & in altero esse in persona Verbi. 48.16
 Ordine intentionis prius natura assumpta est tota humanitas, quam anima vel corpus. 55.9
 Humanitas cooperata est ad miracula ut causa effectiue applicans vim diuinam. 84.n.6
 Humanitas Christi adoratur eadem latría quae filius Dei, est secundario. 147.5
 Plura de adoranda humanitate, vide verbu Adoratio.

Hypostasis.

Ratio hypostatica non necessario sequitur ex natura in ipso momento creationis nostrae. 45.3
 Si Deus assumeret naturam irrationalem, hoc compositum esset hypostasis. 46.5
 Vide Persona Diuina.

Ignis.

Ignis corporeus quomodo agat in Spiritu. 87.15
 Vide quae dicta sunt in tractatu de Purgatorio. cap.1. dub.1. Item quae diximus lib.13. de Perfectionibus diuinis. cap.24. n.134

Ignorantia.

Quid sit ignorantia. 93.13.
 In Christo ea non fuit. ibid.

Imago.

An imago Christi adoranda sit adoratione latría. 151.21

Licitus est vsus imaginum Christi & Sanctorum & Sanctissima Trinitatis. 152.22
 Vtilitates sacrarum imaginum. n.24
 Imago non debet rem formaliter representare ut est in se. 153.26
 Exponitur præceptum, Non facies tibi sculpsile. n.27
 Quomodo nefas est imaginem Deo ponere. 154.28
 Imagines sacra rectè ponuntur in Ecclesijs. n.29
 Antiquissimus vsus imaginum in templis. ibid.
 Earumque expositarum vtilitates. ibid.
 Cur Concilium Elibertinum vetuit pingi imagines in pariete. n.30
 Imagines sacra veneranda sunt. 155.31
 Sententia varia haeticorum. ibid.
 Honor imaginum transit in prototypum. n.32
 Hostes imaginum suere impij, defensores Sancti. ibid.
 Imagines secluso exemplari non sunt capaces adorationis. 157.38
 Imago adoratur propter exemplar, sicut proximus diligitur propter Deum. 159.43
 Cum adoratur imago, semper adoratur prototypum. n.44
 Imagines per accidens adorantur latría vel dulci: non tamen dicuntur improprie adorari. n.45
 Imagines non sunt capaces orationis, sacrificij, laudis, nec oblationis. 160.46

Incarnatio.

Incarnationis diuersa nomina. 1.4
 Hoc mysterium conuenientissime dicitur Incarnatio. 2.5
 Incarnatio praestat ceteris Theologiae partibus, & Christianis solu nota. 2.7. & 8
 Incarnatio superat communicationem Dei cum Beati. 3.5
 In Incarnatione maxime relucet iustitia diuina & cetera virtutes. 4.9
 Incarnatio non potest demonstrari ab illo intellectu esse possibilis. 5.11
 Incarnatio, supposita fide, ratione naturali possibilis ostendi potest. n.13
 Incarnationem factam esse probatur contra Iudeos. 6.15
 Incarnatio ad nostram salutem absolue non fuit necessaria. 8.23
 Incarnatio non erat futura, si Adam non peccasset. 12.39
 Incarnatio est quadam Dei humiliatio. 16.52
 Incarnatio praecipue facta est ob humanam necessitatem. ibid.
 An Incarnatio sit bonum occasionatum. n.53
 Incarnatio sine pacto non faceret opera Christi esse meritoria. 110.4
 Incarnatio est vniuersalis causa nostra praedestinationis. 129.54

Incarnationis conuenientia.

Seposita redemptione generis humani, Deum incarnari conueniens fuit diuinae bonitati, perfectioni vniuersi, & humanae naturae. 2.2. & seq.
 Post peccatum non fuit modus conuenientior redimensi generis humani ipsa Dei incarnatione. 4.9
 Deus non necessario agit quod est conuenientissimu. 9.29
 Incarnatio non est facta quia est conueniens diuinae bonitati, sed magis ob necessitatem humanam. 16.52
 Non erat conueniens ut Christus assumeret carnem ante peccatum. 19.67
 Nec etiam ut assumeret carnem statim post peccatum Ada. ibid.
 Non debuit differri vsque ad finem mundi. 20.68
 Conueniens fuit ut Filius Dei assumeret naturam humanam ex stirpe Adam. 49.20
 Vide Christus.

- Incommunicabilitas. Messias.
- Vnde oriatur incommunicabilitas in persona creata. 42. 28
- Incommunicabilitas persona creata tollitur per assumptionem ad naturam diuinam. *ibid.*
- Inimicitia.
- Christi natura secundum se erat capax inimicitie diuinae. 131. 6
- Instrumentum.
- Quid sit instrumentum. 85. 8
- Quomodo humanitas Christi fuit instrumentum diuinae virtutis ad miracula perpetranda. *ibid.*
- Actio instrumenti est praua & distincta ab actione principalis agentis. 87. 14
- Ira.
- In Christo fuit Ira. 95. 23
- Iustificatio, Iustus.
- Iustificatio creatura ex similitudine dicitur adoptatio. 140. 2
- Omnis iustus dicitur filius adoptiuus Dei. *ibid.* n. 5
- Iustitia.
- Interdum Deum, & puram creaturam non potest dari obligatio perfecta iustitia. 119. 25
- Latria.
- Q**uid sit Latria. 146. 2
- Minor latria potest Christo tribui sine detrimento honoris summi. 149. 13.
- An Christo debeat latria ob beneficium adorationis. *ibid.*
- Vide Adoratio.
- Liberum arbitrium.
- In quo consistat libertas arbitrii. 104. 5
- Libertas ad peccatum est imperfectio. *ibid.*
- Christus fuit liber in actionibus quas obiit pro nostra salute. *ibid.* n. 6
- Christus liberè præceptum in primo instanti quo proponebatur, accepit. 105. 8
- Quo sensu potuit non acceptare. 106. 8
- Cur potius omnes Christi actiones sint liberae, quam non. 109. 2
- Vide Præceptum.
- Lucifer.
- Lucifer est caput omnium malorum, & quo sensu. 69. 15
- Non habet in eos perfectam potestatem quamdiu sunt in via. *ibid.* n. 17
- Matrimonium.
- M**atrimonium significat duplicem coniunctionem Christi cum Ecclesia. 15. 48
- Mediator.
- Dupliciter aliquis dicitur mediator. 163. 1
- Duo errores hæreticorum de mediatore Christo. *ibid.*
- Ratio perfecti mediatoris est propria persona diuina, quæ est Christus homo. *ibid.* n. 2
- Non tamen fuit mediator nisi secundum naturam humanam. *ibid.* n. 3
- Officium mediatoris includit ordinem ad alterum naturam vel seposito distinctam. *ibid.* n. 3
- Actiones mediatoris. 164. 4
- Alij sunt mediatores, sed inferiori modo. *ibid.* n. 5
- Vide Sacerdos.
- Melchisedech.
- Hæreses de Melchisedech. 136. 11
- Quis fuerit Melchisedech. 137. 11
- Fuit verus sacerdos. *ibid.*
- Sacerdotium ipsius representat Sacerdotium Christi. *ibid.* n. 12
- Messiam venisse probatur contra Iudæos. 6. 15
- Iudæi duplicem fingunt Messiam. 7. 19
- Messias est verus Deus. *ibid.* n. 20
- Errores Iudæorum circa Messiam. 8. 27
- Merita.
- Nulla creatura potuit de condigno mereri Christi Incarnationem. 36. 78
- Sancti Patres non meruerunt de condigno Christi incarnationem, sed tantum de congruo eius impletionem. 121. 30
- Quomodo meruerit Abraham ut ex semine suo Christus nasceretur, & Despara ut esset mater Dei. *ibid.*
- Quomodo nos mereamur gratie & natura conseruationem. 120. 28
- Merita Christi.
- Christus verè & proprie meruit. 109. 4
- Conditiones ad meritum requisite. *ibid.*
- Incarnatio sine pacto non faceret Christi opera esse meritoria. 110. 5
- Christus poterat mereri sine gratia habituali. 58. 4.
- & 110. 6. Gratia tamen habitualis erat necessaria ad maiorem perfectionem. *ibid.*
- Poterat absolute mereri per operamaturalia. *ibid.* n. 7
- Non meruit per voluntatem diuinam. 111. 8. Sed per actus liberos humanitatis. *ibid.* Non verò per beatificos. *ibid.* n. 9. An & quomodo Christus meruerit per amorem Dei. *ibid.*
- Meruit primo instanti sue conceptionis. *ibid.* n. 10. Tercio etiam tempore vite: imò in ultimo vite instanti. Non tamen in ipsa morte. 112. 10. & 11
- Valor meritorum Christi.
- Opera Christi sunt infiniti pretij in ratione meritorum. 113. 13
- Merita Christi sufficiunt pro quantumuis multis & grauibus peccatis. *ibid.*
- Merita Christi non sunt destinata ad effectum simpliciter infinitam. *ibid.* n. 14
- Omnia Christi merita habent rationem vnus integrè meriti respectu nostre redemptionis. 114. 17
- Omnia Christi opera non habent plus meriti intensiue, quam vnum. *ibid.*
- An Christi meritis reddi possit æquale meritum. 115. 18
- In Christi meritis fuit perfecta iustitia. 118. 25. Conditiones perfectæ iustitiæ. 115. 20. Ea ostenduntur in esse Christi operibus. 116. 22. & seq.
- Aliter meritum crescit ex dignitate persone merentis, aliter iniuria ex dignitate persone offensa. n. 21
- Quid sibi Christus meruerit.
- Christus nõ potuit mereri suam Incarnationem seu vnionem hypostaticam. 36. 78. & 119. 26. Nec prædestinationem vnionis hypostaticæ. *ibid.* n. 27. Nec primam vnionis hypostaticæ collationem. 120. 28. Sed meruit eius continuationem. *ibid.* Et resurrectionem huius vnionis post mortem. *ibid.* Et eiusdem innumerabiles quasi replicationes in Eucharistia. *ibid.*
- An Christus potuerit sibi mereri dona gratia habitualia. 121. 31
- An gloriæ animæ. *ibid.*
- Probabile est Christum de factò meruisse gratiam & gloriæ animæ. Probabilius tamen id negatur. *ibid.* n. 32. & 33. & 34
- Christus meruit gloriæ sui corporis. 123. 35
- Item meruit suam resurrectionem, & ablationem omnis tristitiæ. *ibid.*
- Meruit nomini sui sublimitatè & celebritatè. 124. 36
- Item testimonia & signa quibus Pater illum illustrauit. *ibid.*
- Item.

- Item dignitatem Regis & Capitis. *ibid.*
 Quid nobis Christus meruerit. *ibid.*
 Merita Christi sunt veluti causa vniuersalis nostræ salutis. 115. 18
 Merita Christi non applicantur nobis nisi per Sacramenta, vel ratione nostræ cooperationis. *ibid.* n. 19
 Merita Christi magis Deo placent, quam creature peccata displicent. 116. 21
 Christus meruit nobis omnem dispositionem remotam & propinquam ad iustificationem. 126. 41
 Hinc dicitur ostium. *ibid.*
 Satisfecit pro culpis omnium hominum, & meruit illarum remissionem. 126. 43
 Meruit remissionem pœnæ æternæ. 127. 43
 Meruit remissionem venialium, & pœnæ respondentis. *ibid.* n. 45
 Meruit primam gratiam hominibus post lapsum Adæ. *ibid.*
 Meruit nobis meritorum suorum applicationem. *ib.* n. 47
 Meruit nobis auxilium præueniens & concomitans. 128. 48
 Item augmentum gratiæ & gloriæ. *ibid.*
 Meruit nobis nostræ merita itaq; tripliciter, veluti causa vniuersalis omnium bonorum nostrorum operum. *ibid.* n. 48. & 49
 Meruit nobis perseverantiam. *ibid.* n. 50
 Non meruit Adamo primam gratiam. 128. 51
 Neque meruit voluntatem illam, qua Deus statuit reparare hominem lapsum. 129. 52
 Meruit tamen nobis nostram prædestinationem. *ibid.* n. 53. & 34.
 Merita Christi respectu gratiæ data Patribus, non habent rationem meritorum, sed futuræ solutionis. 120. 29
- Miracula.**
 Vis perpetranda miracula non est qualitas inherens humanitati Christi. 83. 3
 Diuinitas humanitati assistit ad miracula. 84. 5
 Hac assistentia humanitati debita est. *ibid.*
 Humanitas cooperata est ad miracula vt causa effectiue applicans vim diuinam. *ibid.* n. 6.
 Sanctorum miracula non fuerunt auctoritatiue perpetrata. 85. 7
 Humana natura in Christo operata est vt instrumentum Verbi. *ibid.* n. 8
- Modus.**
 Modi an & qui suppleri possunt. 28. 35
 Modus vnus rei non potest rem aliam modificare. 37. 4
- Motus.**
 Christus non potuit assumere motus primò primos. 92. 9
 Motus inordinati in Christo fuissent peccata. *ibid.* n. 10
- Mortalis.**
 Mortalis & immortalis an & quo sensu sint contradictoria. 97. 8
- Natura diuina & humana.**
In Christo est integra natura diuina & humana. 21. 3
 Humana natura in Christo semper mansit integra. *ibid.* n. 5
 Natura humana immediate vnita est subsistenti Verbi. 27. 19
 Natura diuina & humana vnita sunt in eadem subsistentia. *ibid.* n. 30
 Natura humana quo sensu dicatur esse in Verbo. 28. 32
 Natura humana habet in Verbo subliorem essendi modum, quam haberet si in seipsa existeret. *ib.* n. 33
 Natura humana quomodo se haberet si à Verbo dimitteretur. *ibid.* n. 36
- Natura humana non est violenter in tali statu. *ib.* n. 37
 Natura humana non accident aliter, sed substantialiter Verbo vnita est. 31. 57
 Quomodo natura indiuidua sit incommunicabilis. 35. 2
 Quo sensu dici possit, quod natura diuina assumpsit humanam. 38. 8
 Natura humana magis est assumptibilis à Filio Dei, quam quæuis alia. 45. 1
 Quæuis natura potest à diuina persona assumi. *ibid.* n. 3
 Variorum circa hoc sententia. *ibid.* n. 2
 Natura personata assumi non potest. 47. 14
 Natura humana non est assumpta mediante gratia, sed tantum gratuita Dei voluntate. 56. 15
 Natura humana in Christo ad miracula cooperata est vt Verbi instrumentum. 85. 8
 Et quomodo dici possit instrumentum diuinæ virtutis. *ibid.*
 Non tamen effectiue influxit in miracula per modum instrumenti. *ibid.* n. 9
 Nec se habuit per modum potentiæ obedientialis. 86. 10
 Natura humana Christi est plusquam causa moralis miraculorum. 87. 16
 Natura humana recte dicitur prædestinata ad vniouem hypostaticam. 143. 4
- Natura irrationalis.**
 Quomodo natura irrationalis possit hypostaticè assumi, & eleuari ad esse diuinum. 45. 3. & 46. 6
 Natura irrationalis potest esse capax vniouis hypostaticæ, quamuis non sit capax vniouis cum Deo per operationem. *ibid.*
- Obiectum.**
Objectum Incarnationis est Christus Deus & homo. 1. 1
- Operatio, opera.**
 In Christo sunt duæ operationes. 108. 1
 Monothelita contrarium opinantur. *ibid.*
 Quid operatio humana. 109. 2
 In Christo tantum est vna operatio humana. *ibid.*
 Cur omnes Christi operationes sint libera, non vero necessaria. *ibid.*
 Quomodo visio & amor beatificus sint actiones humana. *ibid.*
 Operatio Christi sibi & alijs meritoria. *ibid.* n. 3
 Opera Christi naturalia quomodo ad gratiam essent meritoria. 111. 7
 Omnia opera Christi non habent plus meriti intensiue quam vnium. 114. 17
 Bonitas operum Christi habet se instar materiæ. *ibid.*
 Vide Actus, Actiones.
- Oratio.**
 Christus in hac vita & pro se & pro nobis Patrem, adeoque totam Trinitatem orauit. 133. 1
 Non orauit per partem sensitiuam. *ibid.*
 Varia convenientia cum orationis. *ibid.* n. 2
 Eius sanguis clamat pro nobis. 134. 3
 Etiam nunc pro nobis orat in celo. n. 3
 Et quidem proprio actu orationis. n. 4
 An liceat dicere, Christe ora pro nobis. n. 6
- Pœnitentia.**
Efficacia pœnitentiæ oritur ex passione Christi. 10. 33.
 An & qua pœnitentia fuerit in Christo. 58. 8
 Qualis virtus est pœnitentiæ. *ibid.*
- Passibilis.**
 Anima Christi dupliciter fuit passibilis. 93. 14
 Pater & Spiritus sanctus sunt in Christo homine. 49. 19
 Cur

- Cur Pater tantum possit unum filium generare. 43. 39
 Peccatum.
 Non decebat peccatum à Deo liberaliter remitti. 4. 10
 Peccati gravitas crescit ex dignitate offensi. 10. 29
 In peccato Adæ duplex est infinitudo, n. 30
 Malitia peccati est comparativè infinita. n. 32
 Peccata omnia non sunt aequè gravia. n. 34
 Remissio peccati mortalis requirit meritum absolute infinitum. 113. 14
 In Christo nullum fuit peccatum. 89. 1
 Christi humanitas nullo modo potest peccare. 90. 2
 Deo nequidem per communicationem idiomatum tribui potest peccatum. n. 3
 Permissio peccati non est bona in natura assumpta. n. 4
 Non potuit Deus assumere naturam peccato infectam. 91. 6
 Cur potius peccari possit cum gratia habituali, quam cum unione hypostatica. n. 8
 Persona, Persona divina, Hypostasis.
 In Christo tantum est una persona. 23. 11
 Persona Christi est increata. 24. 15
 Unio Verbi facta est in hypostasi. 25. 20
 An sit differentia inter hypostasin & personam. ibid.
 Ratio persona non consistit in negationibus, & ea sententia explicatur. 25. & 26. 21
 Explicatur sententia constituens rationem persone in postremo natura superaddito, & ea sententia est verior. 26. 22
 Proponitur opinio Caietani. ibid.
 Ratio hypostatica est modus existendi per se. n. 24
 Personalitas est complementum substantiale ipsius naturæ. 27. 28
 Persona Verbi non est forma humanitatis. 27. 31
 Persona Christi est virtute duplex. 30. 48
 Persona est incommunicabilis pluribus personis, non tamen pluribus naturis. 37. 2
 Persona creata non potest alienam naturam naturaliter assumere. n. 3
 Nec etiam supernaturaliter, ita ut suam hypostaticam unionem immediate communicet. n. 4
 Persona Verbi non est modus. n. 5
 Persona creata alienam naturam potest divinitus assumere terminando illam mediante sua natura. n. 6
 Cur potius una persona divini uniat sine alia per unionem hypostaticam, quam per gratiam. 40. 18
 Una persona potest assumere naturam humanam sine alia quoad ad terminum unionis atinet, non autem quoad ad effectum ipsius assumptionis. 42. 29
 Quilibet persona potuit naturam humanam assumere. n. 30
 Plures persone possunt eandem naturam humanam assumere. n. 31
 Satisfit argumentis contrariis. n. 32. & 33. & c.
 An in casu erunt plures vel unus tantum homo. 43. 37
 Una persona potest assumere duas naturas. n. 38
 An tunc sint futuri plures homines. 44. 40
 Persona creata assumi non potest. 47. 13
 Si una humanitas esset in duobus locis, posset in uno habere propriam personam, in alio esse in Verbo. 48. 16
 Persona divina improprie tantum assumpsit humanem. 48. 17
 Personæ operantis dignitas.
 Dignitas operantis est veluti forma dans esse merito. 113. 13
 Persona operans secundum eam suam dignitatem influit in actum. 114. 15
 Dignitas personæ in tantum arguit meritum, in quantum ipsa in opus influit. ibid.
- Aliter persona est infinita, aliter meritum. ibid.
 Aliter meritum crescit ex dignitate personæ merentis, aliter iniuria ex dignitate personæ offensa. 116. 12
 Pontifex.
 Pontifex est caput Ecclesiæ diversimodè à Christo. 69. 13
 Potentia Obedientialis.
 Non datur potentia obedientialis activa ad quilibet. 86. 10
 Præceptum.
 Christus liberè acceptavit præceptum in primo instanti quo proponebatur. 105. 8
 Christus habuit peculiariora præcepta; vt, docendi & redimendi homines. 131. 7
 Variæ causæ cur Christo imposita sunt præcepta. 132. 8
 Singulæ actiones Christo non fuerunt præcepta. n. 9
 Præceptum moriendi fuit postivum, non naturale, vt quidam censent. n. 10
 Nulli legi humana suberat, neque Evangelicæ, neque Moysaica. n. 11
 Quomodo Christus legem implevit. 133. 11
 Vide liberum arbitrium.
 Prædestinatio.
 Angeli & primi homines fuerunt prædestinati secundum naturam & dona supernaturalia prius ratione quam incarnatione. 17. 56
 Voluntas permittendi peccatum & prædestinatio Christi sunt simul. n. 57
 Prædestinatio Christi prior est prædestinatione hominum. n. 58
 Quomodo homines dicantur prædestinati ad salutem in statu innocentia. 18. 59
 Angeli independentè à Christo sunt prædestinati. n. 6.
 Prædestinatio quorundam certorum hominum est ex meritis Christi. 129. 53
 Prædestinatio nostra est secundum propositum Dei & gratiam Christi. n. 54
 Non est necesse vt prædestinemur ex peculiari oblatione meritorum Christi pro nobis. ibid. Aliqui tamen sic sunt prædestinati. 130. 54
 Christus verè & proprie est prædestinatus. 142. 1
 Verbum Dei non potest dici absolute prædestinatum. 143. 2
 Quod obiectum prædestinationis Christi. ibid.
 Acceptio vocis Prædestinatus, Prædestinatio. n. 3
 Humana natura rectè dicitur prædestinata ad unionem hypostaticam. n. 4
 Christus proprie est prædestinatus ad gratiam, gloriam &c. ibid.
 Christus formaliter vt homo, potest dici prædestinatus vt sit filius Dei naturalis. 144. 6
 Christi prædestinatio est exemplar nostra prædestinationis. n. 9
 In quo consistat conformitas prædestinatorum cum imagine filij Dei. ibid.
 Christus est causa meritoria, exemplaris & finalis nostra prædestinationis. 145. 12
 Præsentia.
 Potest una res alteri intimè esse præsens, idque varijs modis. 37. 6
 Prophetia.
 Christus verè fuit Propheta. 61. 20
 Satisfit sententia contraria argumentis. 62. 20
 Prophetia in Christo non est distincta à scientia infusa vel beatifica. ibid.
 Redemptor.
 Christus non redemit Angelos, neque pro his mortuus est. 124. 38
 Neque gratiam ullam ipsis contulit. n. 39
 Quomodo

Quomodo sit verè & propriè redemptor hominum.

Vide Christus. Incarnatio. Meritum Christi.

Satisfactio.

Reliquiæ.

Quid nomine Reliquiarum intelligatur. 160. 47

Hostes Reliquiarum. ibid.

Eas colendas esse, de fide est. n. 48

Nulla sunt altaria in quibus ab initio non fuerunt Reliquiæ. ibid.

Utilitas & præstantia reliquiarum. 161. 48

Sunt colenda latrâ vel dulciâ non per se, sed per eccidens. n. 49

Reliquiæ quod magis sunt committæ Deo vel sanctis, eo sunt excellentiores. ibid.

Quo sensu clavi, lanceæ & omnes res mundi adorari possunt. 162. 57

Vide Adoratio. Crux. Imago.

Rex, Regum.

Christus quâ Dens, est rex universorum. 138. 19

Christus quâ homo, non fuit rex Iudææ titulo hæreditario. ibid.

Nec ut homo fuit rex alienius ditionis. 139. 19

Tamen ut homo habuit potestatem indirectam super omnia regna. n. 20

Imò & potestatem excellentiâ in omnia regna habuit directe. ibid.

Sacerdos.

Christus verè & propriè est Sacerdos. 135. 1

Munus Sacerdotis. ib. Præcipuum eius munus est sacrificium. n. 2

Per Sacerdotem qualis occiso hostia fieri debeat. n. 4

Christus est Sacerdos ut homo. 136. 5. Et totus Christus est victima. ibid.

Fuit Sacerdos ab initio conceptionis. n. 6.

Effectus Sacerdotij Christi est expiatio peccatorum. n. 8

Aliqui alij effectus etiam ad Christum pertinerant. n. 9

Sacerdotium Christi æternum quadrupliciter. n. 10

Christus est Sacerdos secundum ordinem Melchisedech. n. 11

Non autem secundum ordinem Aaron. 138. 15

Quam potestatem habuit Christus ratione supremi sacerdotij. n. 16

Thomas VValdensis ait Christum esse Sacerdotem Leviticum. 138. 15

Vide Mediator.

Sacramenta.

Quo sensu Sacramenta dicuntur à Patribus fluxisse è latere Christi. 112. 12

Sacrificium.

Sacrificium est proprium Sacerdoti. 135. 2.

Nomen Sacrificij latè & strictè accipitur. ibid.

Sacrificium publicum propriè Christo convenit. n. 3

Sancti.

Sancti colendi sunt aliqua adoratione, que sit excellentior honore civili. 149. 15

Excellentiâ ob quas Sancti adorandi sunt. 150. 15

Cultus Sanctis debetur est religiosus, & dicitur Dulciâ. n. 16

Sancti viventes coli possunt cultu religioso. 151. 20

Vide Adoratio.

Sanguis.

Sanguis immediatè à Verbo fuit assumptus. 50. 6

Referuntur aliorum sententia. n. 5

Sanguis Christi infiniti fuit pretij. n. 6

Sanguis est pars sacrificij. n. 8

Eius potatio est necessaria ad vitam æternam. ibid.

Sanguis est pars corporis. 51. 10

Quomodo clamet Christi sanguis. 134. 3

Satisfactio.

Satisfactio pro homine non fuit Christo iniuriosa. 4. 10

Nec in ea fuit prodigalitas. ibid.

Nulla pura creatura potest satisfacere pro peccatis. 9. 26

& 10. 31

Conditiones requisitæ ad satisfactionem. n. 27

Creatura ornata gratia potest imperfectè, sed non ad æqualitatem satisfacere. n. 28

Christus perfectè satisfecit pro homine lapsò. 11. 35

Satisfactio Christi est infinita. 113. 13

Christus satisfecit ut Deus-homo. 116. 21

Christus satisfecit ex sibi debitis & naturalibus. 117. 22

Diversimode est debitor & satisfactor. ibid.

Pro iniuria in proximum semper Deo est satisfaciendum. 118. 24

Christi satisfactio est secundum perfectâ iustitiâ. n. 25

Satisfactio Christi fuit ex charitate & obedientiâ & ex virtute iustitiæ. ibid.

Christus satisfecit pro culpis omnium hominum. 126. 43. & c. Vide Redemptor.

Scientia Christi in communi.

Christus habuit scientiam creatam. 70. 1

Anima Christi nihil cognoscit per scientiam increatam. ibid. 2

Scientia Christi fuit planè certa & evidens. ibid. 3

Scientiam beatificam Christus habuit ab initio conceptionis. n. 4

Duplex datur scientia infusa, quam utramque Christus habuit. 71. 8

Scientia beata animæ Christi.

Anima Christi non comprehendit essentiam diuinam. 73. 2

Anima Christi non nouit omnia, que sunt in potentia Dei. 74. 4

Scientia visionis nouit omnia futura libera, saltem usque ad diem iudicij. n. 5

Cognoscit etiam futura creatura irrationalis. n. 6

Non tamen futura post diem iudicij. ibid.

Tripliciter Anima Christi hæc cognoscit in Verbo. 75. 8

Explicatur quo sensu Christus ignoret diem iudicij. n. 9

Cognoscit etiam omnia possibilis que sunt in potentia creaturæ: imò multa soli Deo tantum possibilis. n. 10

Non cognoscit Christus actu infinita, sed tantum in potentia. n. 11

Anima Christi clariùs videt diuinam essentiam, quam vlla alia creatura. 76. 13

Scientia per se infusa Animæ Christi.

Christus habuit scientiam per se infusam ab initio conceptionis. 71. 8

Per hæc scientiam cognouit omnia naturalia & supernaturalia que Angeli norunt per scientiam naturalem. 76. n. 2

Per eadem clarè & intuitiue cognouit omnia spiritualia. 77. 4

Per hæc cognouit cordium cogitationes. n. 9

Per hæc cognouit euidenter ea que ad diuinam naturam & Personarum distinctionem spectant; non tamen intuitiue. 78. 10

Irem mysterium Sanctissimæ Trinitatis, idque etiam multis alijs modis cognouit. n. 11. & 12

Cognouit etiam per hæc futura contingentia. n. 13. Nō tamen intuitiue. 79. 14. sed abstractiue, eaque in testimonio diuino, vel forte in visione beatifica. n. 15

Christus hæc scientia vti potuit, non conuertendo se ad phantasmata. n. 16

Potuit tamen phantasmata ad eam applicare. n. 18

Hæc scientia non fuit discursus. n. 19

Hæc

- Hæc scientia fuit perfectior in Christo scientiâ Ange-
lica.** 80. 20
Hæc scientia in Christo fuit habitualis. n. 22
**Hæc scientia infusa fuit distincta secundum multas spe-
cies intelligibiles.** n. 23
**Species hæc fuerunt perfectiores & vniuersaliores quam
supremi Angeli.** n. 24
**Lumen scientiæ infusa est vnicus & vnus numero habi-
tus.** 81. 25
**Scientia infusa non habet vnum, sed successiue plures di-
stinctos numero vel specie actus: simul tamen habet
vnum actum perfectum vni speciei intelligibili ad-
equatum.** n. 26
Lumen scientiæ infusa non differt à lumine gloriæ. n. 27
**Scientia per accidens infusa Animæ
Christi.**
Christus habuit scientiam infusam per accidens. 71. 8
 & 72. 11.
Fuit hæc illi à Deo infusa ab initio conceptionis. n. 12
**Per hæc cognouit omnia quæ naturaliter possunt cog-
nosci.** 82. 1
Imò substantias supernaturales. ibid.
**Cognouit naturas rerum sub conceptu proprio nuda es-
sentiæ.** n. 2
**Christus non profecit in hæc scientiâ secundum habitum
n. 3. Sed solum secundum exercitium, ostensionem
& experientialiter.** ibid.
Christus ab homine nihil didicit. n. 4. nec ab Ange-
li. n. 5
Quomodo tamè ab Angelo sit in botto confortatus. ibid.
 Seruus.
Seruus dicitur tripliciter. 130. 2
Quo sensu Christus possit dici seruus. ibid.
Quo sensu possit Christus dici Minor Patre. 131. 4
 Spes.
An & qualis in Christo fuerit spes. 60. 15
Qualis spes habitus. ibid.
 Subsistentia. Vide Persona.
**In Deo præter tres subsistentias relatiuas realiter inter se
distinctas, est alia absoluta & essentialis à relatiuis
ratione distincta.** 40. 21
**Subsistentia relatiua substantialiter vniuntur diuinita-
ti.** 41. 22
**Subsistentia Dei absoluta potest immediatè terminare na-
turam humanam.** n. 23
 Subiectus.
**Christus Patri fuit subiectus secundum bonitatem; ser-
uitutem & obedientiam.** 130. 11
Christus subiectus erat legi naturali. 131. 6
**Non suberat legi humana, nec Evangelicæ, nec Mosai-
cæ.** 132. 1
**Christus sibi ipsi non fuit subiectus, nec id potest di-
ci.** 133. 12
 Terminare, Terminus.
**Vis terminandi creaturam, non expletur per vnâ
naturam assumptam.** 43. 38
**Terminatio necessaria in Deo se totam expendit, secus
es de libera erga creaturas.** 43. 39
**Terminatio necessaria in Deo, & terminatio libera sunt
diuersi ordinis.** 44. 39
Accidens separatum potest à Deo terminari. 47. 10
 Vide Verbum diuinum, Persona, Assumptio.
 Timor.
In Christo fuit donum Timoris. 60. 16
Quid per hunc timorem intelligatur. n. 17
In Christo fuit Timor. 94. 21
Timor voluntarius non repugnat fortitudini. ibid.
In quo consistat ratio timoris. 95. 21
 Tristitia.
Christus habuit tristitiam in appetitu sensitiuo. 93. 16
Habuit etiam in voluntate rationali. n. 17
Quomodo Tristitia cum summo gaudio consistat. n. 18.
 & 93. 20.
Tristitia in parte superiori non fuit. Christo inuolunta-
ria. 94. 19
 Vbiq̃uitas.
Vbiq̃uitarum errores. 21. 27. Reselluntur. ibid.
Esse vbiq̃ue creatura est incommunicabile. 98. 11
Quo sensu possit Christus dici esse vbiq̃ue. 99. 13
 Virtus.
Virtutes non effluunt realiter à gratiâ. 58. 7
**Christus indigebat habitibus supernaturalibus ad elici-
dos actus supernaturales.** 59. 9
In Christo fuerunt omnes virtutes naturales. n. 10.
Christus exercuit actus virtutum naturalium. ibid.
**Christus in primo instanti suæ conceptionis habuit vsum
rationis.** 73. 18
**Christus virtutes naturales à principio conceptionis ha-
buit infusas.** n. 11
**In primo instanti conceptionis non elicit omnes actus vir-
tutum naturalium.** n. 12
Quomodo eas habuit à seipso. 60. 12
Hæc non creauerunt in eo successu temporis. ibid.
In Christo fuerunt omnes gratiæ gratis date. 61. 19
Fuit in eo omnis gratiæ plenitudo. 62. 23
Christus quomodo profecerit. 65. 36
**Christus ab initio suæ conceptionis habuit omnem gratiæ
perfectionem.** n. 35
 Verbum Diuinum.
Quid sit Verbum diuinum carnem fieri. 22. 6
Verbum non est forma corporis Christi. n. 7.
Quomodo Verbum dicitur incarnatum à Nestorio. 24. 13
 Eiusdem opinio resutatur. ibid.
Persona Verbi non est forma humanitatis. 27. 31
Verbum qua denominatione dicatur homo. 28. 34
Verbum est vnitum, non assumptum. 34. 69
**Verbum propriissimè & immediatè assumpsit naturam
humanam.** 38. 8
**Solum Verbum terminat naturam humanam, non tamè
per aliquid commune toti Trinitati.** n. 10. & 11
Proponeitur sententiâ Durandi & Thomistarum. n. 9.
**Verbum terminat naturam creaturam per proprietatem
relatiuam.** 39. 14
Satisfit argumentis aliorum. 39. 15. & seq.
**Verbum non assumpsit naturam humanam abstractam
ab omnibus indiuiduis.** 48. 18
**Nec etiam debuit assumere eam in omnibus indiui-
duis.** n. 19
**Conueniens fuit vt Verbum assumeret humanam natu-
ram ex stirpe Adami.** 49. 20
Verbum assumpsit animam. 52. 19. & intellectû. 53. 20
 Visio Beatifica.
**Visio beatifica comprehendere non potest, non visâ essen-
tiâ.** 77. 8.
Beati tripliciter vident suam visionem beatificam. n. 7
**Visio beatifica & amor, quomodo sint actiones huma-
næ.** 109. 2
 Voluntas diuina.
**Voluntas diuina exhauritur in amorem quo se amat.
Potest tamen semper plures & plures amare creatu-
ras.** 44. 39
Absoluta Christi voluntas semper fuit efficax. 88. 19
In Christo fuerunt due voluntates. 103. 2.
Circa eas hereticorum errores. n. 1
In Christo fuit voluntas naturalis, & rationalis. 104. 4
Triplex cõformitas voluntatis diuinæ & humanæ. 107. 11
 Voluntas

<i>Voluntas Christi absoluta semper fuit conformis diuine in formali & materiali.</i>	n. 12	<i>An hæc vnio omnium vnionum sit maxima.</i>	n. 71. & 72
<i>Non autem voluntas inefficax.</i>	108. 13	<i>& pag. 35. n. 74. & 75.</i>	
<i>Voluntas humana in Christo nunquam fuit reluctata diuine.</i>	n. 14	<i>An sit optabilior vnione mentis, quæ sit cum Deo per vnionem beatificam & charitatem.</i>	35. 75
		<i>Quo sensu hæc vnio facta sit per gratiam.</i>	n. 76
		<i>Gratia vnionis quadrupliciter accipitur.</i>	ibid.
		<i>Vide Gratiam.</i>	
<i>Vnio Verbi.</i>		<i>Vnio anime cum corpore est prior intentione, quàm vnio eiusdem anime & corporis cum Verbo.</i>	55. 10
<i>Vnio Verbi facta est in hypostasi.</i>	25. 20	<i>Spiritus & anima simul naturâ vniantur Verbo.</i>	56. 11
<i>Natura humana immediatè vnita est subsistentiæ Verbi.</i>	27. 29	<i>Vnio totius cum Verbo, non est realiter distincta ab vnionibus partium cum Verbo.</i>	n. 12
<i>Vnio incarnationis est propriè dicta compositio.</i>	29. 44	<i>Verbum prius natura censetur vniri anime & corpori, & toti humanitati; quàm qualitates quæ eodem temporis momento oriuntur, informant.</i>	n. 13
<i>Vnio Verbi ad humanitatem est substantialis.</i>	31. 57	<i>Verbum non vnitur prius, quàm accidentia informant quæ tempore antecedunt.</i>	n. 14
<i>Vnio diuine & humane naturæ est quid creatû.</i>	32. 58	<i>Vnio hypostatica fuit naturâ prior quàm gratia habitua- lis.</i>	66. 38
<i>Vnio tripliciter accipitur.</i>	n. 59	<i>Vnio hypostatica est causa plenitudinis gratiæ Christi.</i>	66. 40
<i>Per vnionem producit in humanitate Christi aliquid creatum ab illa distinctum.</i>	n. 61	<i>Vnio hypostatica comprehendere non potest, non visâ essentiâ.</i>	77. 8
<i>Id quod producit per hanc actionem vnitiuam in humanitate, non est supernaturalis qualitas, vel habitus, vel aliqua propriè dicta relatio.</i>	33. 62	<i>Vide Natura humana.</i>	
<i>Sed est modus distinctus à natura.</i>	n. 64		
<i>Huius vnionis dignitas & perfectio.</i>	n. 66.		
<i>Vnio Verbi incarnati tripliciter differt ab assumptione.</i>	34. 68		
<i>Vt differt hæc vnio & assumptio ab incarnatione.</i>	n. 70		

F I N I S.

ERRATA Typographica notabiliora sic corrige.

Pag. 37. col. 1. lin. 14. suppositum, lege, suppositum. p. 78. c. 2. l. 6. ante dub. 5. mæ Christi, lege, Anima Christi. p. 115. c. 1. l. 55. virtem, lege, virtutem. p. 120. c. 2. l. 6. ratio, lege, ratione. p. 139. c. 2. l. 11. à sine. obat, lege, oblat.

B E N E D I C T V M
S I T
V E R B V M I N C A R N A T V M.

